

HLOUPÝ ČLOVĚK SE UPNE K PRACHU, AŽ SE SÁM STANE PRACHEM

Člověk je stvořen z prachu a ze světla, kdo žije jen v prachu, ten se také do prachu vrátí a zemře v něm. Kdo ale žije ve světle, ten se vrátí ke světlu a bude v něm žít.

Nenechte se omezovat prachem. Nedovolte, aby vás prach zotročoval, buďte svobodní. Svoboda spočívá v osvobození se od hříchu. Hřích je jako jed. Pokud budete svobodní od hříchu, nic vás nemůže uvrhnout do otroctví, ale pokud budete otroky hříchu, bude se s vámi také jako s otroky jednat, i když v ruce držíte královské žezlo.

Hloupý člověk se upne k prachu, až se sám stane prachem. Moudrý a prozíravý člověk se upíná k nebi, až ho dosáhne. Na místo, které si zamiluješ, sám patříš.

Cesta k naplněnému životu v Bohu
vede od prachu ke světlu,
od jesliček až na kříž.
Projděte ji s radostí ze vzkříšení.

Se svolením zpracováno podle knížky: Hanna Skandar, Myšlenky svatého Šarbela, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

POSTNÍ DOBA MÁ JEDINÝ CÍL:

BÝT OTEVŘEN PRO SETKÁNÍ S BOHEM

PASCHA - PŘECHOD K BOHU

Již po dlouhá staletí prožívá církev čtyřicet dní před Velikonocemi jako důležitý a posvátný čas. Zpočátku šlo především o dobu, kdy se žadatelé o křest bezprostředně připravovali na svůj velký okamžik, který měl nastat o velikonoční Velké noci. Také to byl ale čas veřejného pokání, kdy lidé, kteří se dopustili velkého poklesku, veřejně projevovali lítost a nápravu svého jednání, aby pak na Zelený čtvrtek mohli být znovu přijati do společenství církve. K tomuto času pokání se postupně připojili i všichni křesťané, kteří tím vyjadřovali svou ochotu obrátit se a připravovali se na obnovu svého křtu.

Postní doba je dobou zacvičování se do lepšího způsobu života. Jde o čistotu srdce. Svátek Pascha – přechod k Bohu, na který se postem připravujeme, znamená povstání ze starých životních vzorců do svobody v Ježíši Kristu. Svobody například i od nutkání okamžitě uspokojit jakoukoli svou chvilkovou potřebu.

ČTYŘICÍTKA JE ČÍSLEM OBNOVY

Čtyřicítka je číslem obnovy. Potopa trvá čtyřicet dní. Za čtyřicet dní vezme za své všechno, co se staví proti skutečnému lidství, aby tak člověk mohl být jakoby znovuzrozen. Mojžíš zůstane po čtyřicet dní na vrcholku hory Sinaj. Postem se připravuje na setkání s Bohem, který mu tam nahoře předá Desatero. Tento čas na posvátné hoře Mojžíše promění a on se vrací dolů do údolí jako zářící člověk. Po čtyřicet let putuje Izrael pouští, než dorazí do zaslíbené země. Čtyřiceti let je zapotřebí k tomu, aby se člověk dokázal vymanit z otroctví starých životních vzorců a vstoupil do země, kde se stane zcela a beze zbytku sebou samým. Čtyřicet dnů putuje Eliáš pouští, aby se na hoře Choréb mohl setkat s Bohem. Také on se při tom postí a otevře se natolik, že dokáže vnímat Boha v mlčení. Po Jonášově kázání se Ninivští po čtyřicet dní kají, aby si vyprosili Boží smilování. A konečně i Ježíš se na poušti čtyřicet dní postí, aby odrazil ďáblovu pokoušení.

Půst, který spojuje Mojžíše, Eliáše a Ježíše, má jediný cíl: být otevřen pro setkání s Bohem, které proměňuje člověka, proniká ho skrz naskrz božským světlem a činí z něho světlo pro ostatní.

Se svolením zpracováno podle knížky: Anselm Grün – Otče, odpusť jim, Sedm Ježíšových slov na kříži, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

Osvědčené prvky postní doby:

modlitba, půst, almužna (pomoc druhým), smíření.